

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΔΑΛΔΟΛΑΨΗΣ ΦΡ. 10.

**Καζαμίας Ζιζανίου ποῦ θά βγάλῃ κάθε χρόνο,
νά τὸν ἔχουν ὁδηγία οἱ Κεφαλωνίτες μόνο.**

Ἄρρὺ στὰ δὶα ἔγρονφε ποτὲ δὲν εἶπα ψεῦδα,
προφητικὸν ἤννόησα πῶς μὲ κατέχει π. εὐμαί
γι' αὐτὸ καὶ μὲ μεγάλην χαρὰ καὶ προθυμία,
ἀλάνθαστον τοῦ τόπου μας θά βγάλω Καζαμία.

Γενάρης μῆνας πρῶτος,
χοροῦ βοή καὶ κρότος.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ Βάσου τοῦ κοντοῦ,
Φαραῶς μὲ φαραῶνες γλυκοπαίξεται παντοῦ.
Μαλαχίου τοῦ προφήτου· σὺναϊς τῶν ἐβδωμήντα,
ἐσθυστήσαν' οἱ μπεκοῦδες μὲ σαράντα πῶχ' ἢ πῆντα.
Τ' ἀγιατροῦ καὶ τοῦ Φωτῶνε, στὴ Σισσιώτισσα παράτα,
μποναμάς παππὰ Μιτάκη ἐνενήντα κολωνάτα.
Σύναϊς καὶ τοῦ Προδρόμου ποῦ δὲν ἤτανε φηγᾶς,
ἐσραζοῦν ὁ Τζανέτος κι' ὁ Γιαννάκης Καλλιγᾶς.
Πολυεύατου καὶ Δομνίνας, Στρατονίκου Τατινῆς,
πανηγύριζ ποῦ ποτὲ τοῦ δὲν τ' ἀγρίανσε κανεῖς.
Ἄντωνίου τοῦ μεγάλου καὶ Κημπίτση φοβεροῦ
καὶ Προυτῆ τοῦ Ἀντιωνάκη τοῦ ὡς εἶδος πατεροῦ.
Κουδαρῶ τ' Ἀθανασίου ποῦ μᾶς μοίρασε πολλὰ,
καὶ τοῦ μπουζουκᾶ τοῦ Νάσου τοῦ γνωστοῦ καρμελᾶ.
Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου καὶ Φονμῆ τοῦ σεβαστοῦ,
Πέρσου τοῦ Ἀναστασίου Παλουκάκη ῥαντιστοῦ.
Τιμοθεοῦ Ἀποστόλου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν πατέρος,
Τιμοθεοῦ Τζουγανάτου ἡγεμόνος τοῦ Αἰθέρος.
Βασιλῆ τ' Ἀγαθαγγέλου ποῦν' ἀπὸ τις Κεφαρῆς,
καὶ τῆς Ἑένης δεσπρινίδος πῶχει χίλιες νοστιμιές.
Γρηγορίου βελλοῦ καὶ τοῦ Γρηῶ τοῦ πασαῶ,
πῶκαμε τὸ τῶφο θαῦμα στὸν καυμένο τὸν Κρατσᾶ.

Καὶ ὅλον τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος Γενάρη,
θᾶλουμε μπρὶς φέτερο ποῦ δὲ (ἀ μοι ἄρη)
παντοῦ τραγούδια καὶ χαρὲς παντοῦ χορομανία,
κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς θάρτη κι' ἡ κομπανία
καὶ μόνον τότε θᾶλουμε ἀρχοντικοὺς καγιάδες,
ποῖς θά χαλάσῃ δηδαὶ περσότερους παράδες.

Σεπροβάλλει πρὶς τρελλὸς
κι' ὁ Φλεβάρης ὁ χωλὸς.

Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ γιορτὴ τῆς Παπαντῆς,
πρόεδρος τοῦ κομιτάτου ὁ Γεράκης Κωσταντῆς.
Τρύφωνος καὶ Ἰσιδώρου καὶ τῆς μάτυρος Ἀγάθης
ποῦ γιορτάζει μιά κυρία ποῦ δὲν κάνει νά τὴν μάθης.
Ζαχαρίου τοῦ προφήτου καὶ Βουκόλου καὶ Λουκᾶ,
Νικηφόρου ποῦ σονάρει ἱντονάτα καὶ γλινᾶ.
Χαραλάμπους τοῦ προξένου κι' ἐνταυτῶ καὶ τριπεζίτου
ποῦ ὁ μάρτυς Θεαγένης σκουρὰ ταῦρηκε μαζί του.
Ψυχασάββατα, ψυχούδια, καρναβάλια καὶ χαρὲς,
μὴ νά κλαῖμε πεθαμένους, μὴ νά σφίγγουμε κυρές!
Τῶν ἁγίων Θεοδώρων Τυρώνος καὶ Στρατηλάτου
καὶ Θεόδωρου ποῦνε κόντρα μὲ τὸν Ἄθω τὸ λαλᾶ του.

Ὁ κόσμος θεονήστικος καὶ μὲ γυμνοὺς τοὺς ὤμους,
σαρτένει μὲς τὰ κομφετὶ ποῦνε βουνα στοὺς δρόμους.
Στὸ χορὸ θά ξενοχτήῃ κάθε σβέρτο θηλυκὸ,
θὰ μᾶς γίνη κι' ἓνας μπάλος μὲ κοστούμια καλὶ κὸ.
Θὰ γίνουν καὶ τὰ Κούλουμα, πάντα στὴν ἴδια θέσι,
ἀλλὰ θὰ λητῇ τὸ κρᾶσ καὶ ἀπὸ κρᾶσ θὰ πᾶσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ ΣΥ. 41630045

Νά κι' ὁ κλαψῆς ὁ Μάρτιος
μήνας γερός καὶ ἄρτιος.

Εὐδοκίας, Ήσυχίου, Κλεονίκου καὶ λοιπῶν,
ὅλα φόβιζ πανηγύρια ποῦ δὲν ἔχουνε σκοπὸν,
Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐπιφαίνεται ἡ χάρις,
ποῦ γιορτάζει ὁ Σαράντης ὁ κουρὸς θελγματοάρης.
Μνήμη καὶ τοῦ Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ
κι' Ἀλεξίου τοῦ Σπανιόλου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ.
Βενεδίκτου καὶ Σαβίνου καὶ Χρυσάνθου μοναχοῦ
πολεμήσαντος ἐν Ἀρτῇ καὶ Γριμπόφ κι' ἀλλαχοῦ.
Νίκωνος καὶ Ἰακώβου καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
ποῦ μᾶς ἔμεινε τὸ σκόρδο δοξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σαρακοστή ἀπόδειπνα καὶ προηγιασμένες
ποῦ βλαστημοὺν τὸν ταραμᾶ κοιλιὰς ἀφανισμένες.
Σιμάματα, διαβάσματα καὶ στὰ ζωκυλίσσι χῆλοι.
Βαγιῶνε κι' Εὐαγγελισμοῦ μιὰ μέρα θὰ μᾶς τύχη,
καὶ τὸ μεγάλο Σάββατο ποῦνε χαρὰ μεγάλη,
ἐλπίζω πῶς ὁ Πλάτωνας θὰ μᾶς μοιράσῃ πάλι.

— — —
Ὁ Ἀπρίλης μὲ τὰ ρόδα,
ποῦ ἀλλάζει καὶ τὴ μόδα.

Πρωταπριλιά μὲ μάσκουλα καὶ μὲ Χριστὸς Ἀνέστη.
ὁ Αἴλος διορίζεται νομάρχης στὸ Τριέστι.
Καλλιοπίου μάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου Τίτου,
ποῦ δὲν ἐψώνησε ποτὲ γλυκὰ γιὰ τὴ γιορτὴ του.
Τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θωμᾶ ποῦ ἑορτάζει μόνον,
ὁ Κουλουμπῆς ὁ κύρ Θωμᾶς εἰρηνοδίκης Πρόνιων.
Ἀντίππα ποῦταν' μάρτυρας κι' ἐπίσκοπος Περγάμου
καὶ τοῦ Ἀντίππα τοῦ γνωστοῦ ποῦνε ψηλὸς κοτζάμου.
Τοῦ Γεωργίου πῶπνιζε τὸ φεῖδι θαρσαλέως,
ποῦ μὲ γιορτάζουνε κι' ἐμὲ μετὰ τοῦ βασιλέως.
Μάρκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ποῦ φέρνουν τίς εἰκόνες
καὶ βάνουνε τὸ λούσο τους ἢ Καστρινηῆς κοκῶνες.

Ὁ φετινὸς Ἀπρίλιος κἀθένας σας ἀς ξέρει
πῶς συνοικέσια πολλὰ στὸν τόπο μας θὰ φέρη.
Δεξεῖα, ζερβὶχ ἢ προξενιὰς θὰ πέρνουνε τὰ ὄρη
ποῦ τῆς Καλκούτας οἱ γαμπροὶ θὰ πέσουν σὰν κοκόροι.
Καὶ τέλος πάντων κίνητες γαμῆλιος θὰ γίνη,
τόσο ποῦ θὰ παντρεύουμε κι' αὐτόν τὸν Κιντιλίνη,

— — —
Ὁ Μάιος ὁ χαριπὸς
ποῦν' ὅλο ἄνθη καὶ καρπός.

Ψάλλουν γάϊδαροι τραγοῦδια τῆς ἐρωτικῆς των λαύρας

μνήμη τοῦ Ἱερεμίου καὶ τῆς μάρτυρος τῆς Μαύρας
Πελαγίας καὶ Εἰρήνης τῶν νυμφῶν τοῦ Ἰησοῦ,
στὴν αὐλὴ τῇ Σιόρα Ῥήνης τρέχουν ὅλα τὰ φισοῦ.
Χριστοφόρου τοῦ δικαίου, πανηγύρι Φαρινὸ,
ποῦ πουλιέται γιὰ χαβιάρι τ' ἀντερο τὸ βωδινό.
Τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου τίς ἐννέα τοῦ Μαοῦ,
μέρα παλιγγενεσίας τοῦ Φαριτινοῦ λαοῦ.
Σίμωνος καὶ Ἡσοῦ τοῦ μεγάλου ἐν προφήταις
κι' ἡ Ἀνάληψις ποῦ φέρνει πεντακόσιες τόσες πῆτες.
Παχωμίου τοῦ μεγάλου Ἰσιδώρου καὶ Μωκίου,
ποῦ θὰ μοιάζανα στὸ πάχος τοῦ Σβορώνου τοῦ Φωκίου.
Πατρικίου, Βασιλίσκου, Μιχαήλ καὶ Θαλλελαίου,
π' οὔτε εἰδῆσι δὲν εἶχαν ἀπὸ λάμπες πετρελαίου.
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς ἡλίου λαμπροτέρας
καὶ τῆς γείτονος τῆς ἄλλης τῆς ἁγίας πρεσβυτέρας.

Μεγάλη ἀναστάσις, μεγάλο νταβατοῦρι,
παρατηρεῖται σήμερον καθ' ὅλον τὸ Ληξοῦρι,
τρέχουν μὲ τελεσκόπια παντοῦ μικροὶ μεγάλοι,
νὰ ἰδοῦν ὁ περονόσπορος ποῦθε θὰ ξεπροβάλλῃ
κι' ὁ Παλουκάκης πραχτικὸς, λέγει στὸν κάθε ψήστη,
"μονάχα μὲ τὸ ράντισμα τ' ἀλλάζετε τὴν πίστι."

— — —
Ἐπρόβαλλε κι' ὁ θεριστὴς
μὲ κάψα ποῦ θὰ βουρλιστῇ.

Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ τοῦ Λουκιλλιανοῦ,
ὁ Παννᾶς βερσὲ δὲν κάνει γιὰ τὰ μπάνιχ, κανενοῦ.
Ἰλαρίωνος τοῦ νέου Θεοδότου καὶ Κυρίλλου,
ποῦταν ἄγνωστος γιὰ δαύτους ὁ περίπατος τοῦ μύλου.
Μνήμη τοῦ Βαρθολομαίου, Ἀντωνίνης καὶ Βαρνάβα,
φρέσκο πέρνουν οἱ μιλόρδοι στῆς Σισιώτισσας τὰ τράβα.
Ὀνούφριου καὶ Φιφάκη τοῦ Ξυδιᾶ, ποῦ δηλαδὴ,
κι' αὐριο ποῦ θὰ γεράσῃ θὰ περνᾷ γιὰ παιδί.
Μεθόδιου ἐπισκόπου καὶ προφήτου τοῦ Ἀμῶς
ποῦ δὲν ἐβλεπε ἔμπροστά του σὰν τῶρχότουνε θυμός.
Γέννησις καὶ τοῦ προδρόμου ποῦ λαμπάδες θ' ἀναφτοῦν
ποῦ θ' ἀνάψουν κι' ἡ κοπέλες καὶ κληδῶνοι θὰ ριχτοῦν.
Πέτρου, Παύλου κορυφαίων καὶ τῶν δεκα τῶν λοιπῶν
ποῦ γιορτάζει κι' ὁ Πετράκης ἀλλὰ πάντοτε ἀπὸν !

Γιὰ τὴ δροσιὰ στὸ Μέτελα ὁ κόσμος σουλατσάρει,
κι' ἡ κερὶ τῶν κυριῶν θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ.
Ῥεκλάμες κάνει δυνατὲς γιὰ παγωτὰ ὁ Σκούρης,
ἀγόρασε ποδήλατο νὰ μάθῃ κι' ὁ Κακούρης.
Ὁμογενεῖς μᾶς ἔρχονται γυρεύοντας νυφάδες
κι' ἀπλώνουν τὰ τσαρούχια τους στὴς κρέμας τοὺς σοφάδες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κι' ὁ Ἀλωνάκης νάτος
χειρόβολα γιομάτος.

Πανελλήνιον γιορτάσι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων,
πανηγύρι τῆς Βλαχέρας μυρουδάτων ποδογύρων.
Παγκρατίου, Προκοπίου, Ἰακίνθου καὶ Σισών,
(τελειωμοὺς μωρὲ δὲν ἔχει τοῦν ἁγίωνα τὸ σοί !)
Ἰλσρίου, Εὐρημίας καὶ τῆς Ὀλγας τῆς ὁσίας,
ὄνομα καμαρωμένο καὶ μεστὸν καλαισθησίας.
Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης καὶ τῆς μάρτυρος Μαρίας
τοῦ τὸ σέρνουν εἰς Βλαχάδες καὶ στήν πόλκα μουντζες δίνει.
Τοῦ Ἠλίου τοῦ προφήτου καὶ Φωκά τοῦ Ἠλιοῦ,
ποῦνε καθε τοῦ κρυβέντα ἕνα ν' αἰ ἢ ἕνα ο ὅ
τῆς Μαγδαλινῆς Μαρίας π' ἀπὸ κρίμα ἐραστοῦ
ἐμετάνωσε καὶ κλαίει μὲς τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ.
Ἰερεμὴλ προφήτου καὶ τοῦ μάρτυρος Φωκά,
π' ἀφ' τὴν ὥρα τοῦ μᾶς ἦλθε χίλια βγήκαν ξαφνικά.
Κοίμησις Ἀγίας Ἀννης στή Λακύνρα χαρμονή,
ποῦ μεθάει ὁ Δυσσέας ἀπὸ τὴν παραμονή.
τῆς Παρασκευῆς τῆς θείας ποῦ γιορτάζει ἀπὸ χρόνια,
ἡ Πατὴρ ποῦνε σπουδαία γιὰ νὰ φικανὴ μπερετόνια.
Μνήμη Παντελεήμονος θαυματουργοῦ μεγάλου,
καὶ Καλλινίκου τοῦ θακοῦ τοῦ ἄλλοτε δακτύλου.

Κάψα μεγάλη καὶ τρανὴ θὰ κάμη στ' Ἀργοστόλι
ποῦ οἱ φιλάργυροι ἄστοι θὰ κοιρλαθοῦνε ὅλοι
καὶ θάβγουν μὲ τὰ σώβρακα στοὺς δρόμους νὰ γυρίζουν
καὶ σ' ὅτους ἀπαντένουν χιλιάδες θὰ χαρίζουν.
Ἐκκουκιοῦρητε καὶ πάλιν Φατούλης εἰς τὴν Κολῶνα,
κι' ἀρχινάει κάθε βράδυ, βαντεβοῦ ποῦ π ἄ ε ι γ ὅ ν α !

Ἀγούστος ὁ φρουτερὸς
ποῦ δὲ θᾶνε βροχερός.

Ἡ τοῦ σταυροῦ μας πρόοδος καὶ Φάουστου καὶ Δαλμάτου,
ποῦ δὲν ἐπιδιόρθωνε ποτὲ τὸ φόρεμά του.
Σωτήρας μεταμόρφωσης, γιορτὴ τοῦ Σωτηράκη
ποῦ γιὰ τοὺς ἐπικήδειους ἐβγήκε ξιφτεράκι.
Δομετίου καὶ Ματθία καὶ τοῦ Αἰμιλιανοῦ
ποῦ τὸ στόλο μας δὲν εἶδαν ἐξω στὸ Καραμπουρνοῦ.
Λαυρεντίου τοῦ Βανδώρου τοῦ μεγάλου καπελά
π' ἀνταρθεῖ τις κυρίες καὶ τοὺς πέρνει τὰ ψηλά.
Καίμης τῆς Θεοτόκου πανηγύρι καὶ στιγμή
π' ἀνεβαίνει σὰν τὴ λίρα τῶν ψαλτάδων ἡ τιμή
πανηγύρι ποῦ βὰ κάμουν σ' ἑκατὸ χωριὰ καυγᾶ
γιὰ νὰ πάρουν τὸν Κυρίτση νὰν τοὺς ψάλλη π ἄ β ο ὕ γ ἄ !
Φλώρου καὶ Ἀγαθονίκου τοῦ καὶ εἰρηνοποιοῦ
καὶ τοῦ μάρτυρος τοῦ Λούπου ἥδη φαρμακοποιοῦ.

Τὸ κεφάλι τοῦ προδρόμου κόβεται τὸ σεβαστὸν
χάριν τῆς Ἡρωιδάδος ποῦ ἐχόρειψε . . . μποστὸν.

Κάνει τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, παραδείστο τὸ βράδυ
καὶ βλέπει; θάλασσα νεκρὴ τὸ πράσινο λιβάδι
τὸ παλληκάρι ἄγρυπνο τ' ἄλῳνι του φυλλάει,
κι' ἡ ἀρραβωνιασμένη του τὸ βλέπει καὶ γελάει,
τοῦ κάμπου νυχτολούλουδα μυρώνουν τὸν ἄγέρα
ποῦ φέρνει μακρυάθενε γλυκερὰ βοσκοῦ φλογέρα.

Ἰδοὺ κι' ὁ Τρυγητής
ὁ καλοπλερωτής.

Ἰσοῦ Ναυῆ καὶ Μάμαντος, Ἀνθίμου καὶ Βαβύλα
ποῦ δὲν ἐχτίσανε ποτὲ γιὰ καλοκαίρι βίλα.
τῆς Θεοτόκου γέννησις στή Ῥακατζῆ σαμάκια,
γιορτάζουνε καὶ στή Μηνιὰ ζωγραφιστὰ κορμάκια
δοξάζουν κι' οἱ Διλήνῃδες τῆς Λάμιας τοὺς τὴ χάρι,
διαβάζει κι' ὁ παππᾶ Χοιδᾶς στήν ἐκκλησίᾳ τοῦ φλάρη
τῶν μαρτύρων Μηνωδώρας, Μητροδώρας, Νυμφωδώρας
καὶ τῆς παξυμαδοφέρτρας Ληξουραίας Θεοδώρας.
Ὑψωσις σταυροῦ τιμίου στήν Πεσάδα πανηγύρι,
ποῦ χορεύουνε καντρίλιες τῆς αὐλῆς οἱ ποδογύροι.
Εὐμενίου καὶ Τροφίμου καὶ προφήτου Ἰωνᾶ
ποῦ τὸν ἀρπαξε τὸ κοῖτος κι' ἐννοεῖς τὸν πῆγε . . . νά !
Ἰωάννου Θεολόγου τοῦ Σαρλάδωνε χαρὰ,
ποῦ σὲ σφάζουν Σαρλοπούλες μὲ τὰ μάτια τὰ γλαρά.

Μὲ τὸ κάθισμα τοῦ ἡλίου καὶ κοντὰ τὸ δειλινὸ,
τραγουδοῦν τὰ παλληκάρια ποῦ χορεύουν στὸ ληνό
τραγουδοῦν κι' ἀναγαλλιάζει ἡ καρδιά τους ἡ χρυσὴ
ποῦ ποτάμι τὸ ποδόχι τρέχει τ' ἄδολο κρυσί.
τραγουδοῦν γιὰ νὰ ξεχνᾷ ὁ βασανισμένος νοῦς,
τοὺς καῦμούς τοὺς περσινούς.

Ὁκτώβριος ὁ βροχερός
ποῦνε γιὰ πάντρεμα καιρός.

Ἀνανίου ἀποστόλου καὶ πατρὸς Ἱεροθέου
καὶ Λουκά τοῦ Γιαννουλάτου τοῦ πατέρα τοῦ Μαθαίου,
Εὐλαμπίου, Εὐλαμπίας, Πρόβου, Κάρπου, Ναζαρίου
ποῦ δὲν ἔμπηκανε ποτέ τοὺς σὲ κανὰ τοῦ Ληξουρίου.
Γερασίμου τοῦ ὁσίου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν προστάτου
ποῦνε θαῦμα πῶς ἀντέχει νὰ μᾶς βλέπῃ ὀμπροστά του.
Γερασίμου τοῦ ὁσίου, καλογράφου χαρμονή,
πῶχουνε θάλασσα μὲν τὴν ἁγία του μοῖρη.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Δημητρίου πού τὸ γύφτο μὲ τὴ λόγχη τοῦ τρυπάει
καὶ τοῦ φίλου μας τοῦ Μίμη πού στὴν Αἴγυπτο θὰ πάη.
Νέστορος καὶ Ταραντίου πούχαν ἀρετὰς μεγάλας,
Ζηνοβίου, Ζηνοβίας γαλαζόξανθης δασκάλας.

Γυρίζουν ἀρ' τὴν ἐξοχὴ τ' ἀρετικὰ στὴ χώρα
στὰ χτήματά μας δυστυχῶς καμμιὰ δὲν πέφτει ψάρα,
καὶ ἀφορμὴ δὲν ἔχουμε καθόλου νὰ χαροῦμε
πού δωρεὰ σὺν ἄλλοις καμμιὰ δὲν καρτεροῦμε!
Ἀπεναντίας σκεφτικοὶ στὸ δρόμο περβατοῦμε
καὶ τοὺς καλοὺς ὁμογενεῖς πολὺ τὸ ἀποζητοῦμε.

Νὰ κι' ὁ Νοέμβρης φθάνει
τὰ κρύα του νὰ κάνει.

Μνήμη Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ πού πάλιν σὰς τοὺς εἶπα
πανηγυρίζει ὁ Κοιτᾶς ὁ σέμπρε κόν λὰ πίπα.
Τοῦ Ἀκινδύνου μάρτυρος π' αὐτὸς καθὼς μοῦ λένε,
ἐφεύρηκε τ' ἀκίνδυνα τὰ σπέρτα πού μᾶς καίνε.
Μιχαὴλ ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν ἄλλων ἀτωμάτων.
π' ὁ παππᾶ Χοιδᾶς γυρίζει μετὰ πλήθους ὑψωμάτων
πού γιορτάζουν Ἀγκιολίνες κι' Ἀγγελοὶ δεξερὰ ζερβιά,
ὡς καθὼς κι' ἡ Ἀγκιολίνα ἡ ντατᾶ τοῦ Καραβιά.
Ὁλυμπᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ Ὁρέστου καὶ Μηνᾶ,
Βίκτωρος τοῦ Βαλσαμάκη μὲ τὰ σέκια τὰ φανᾶ.
Ἰωάννου Χρυσοστόμου, γιὰ τὴν Πλάκα πατρυντί,
καὶ Φιλίππου τοῦ Προκόπη πού δὲ χάνει πρὸς μὲν τί.
Τοῦ Μαθίου τ' ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
καὶ Μαθαίου Γιαννολάτου βέρου Δελληγιαννητοῦ.
Μνήμη καὶ τῶν Εἰσοδίων πού καὶ μόνος ἐξηγεῖς
πὼς γιορτάζουν ἡ Μαρῖες κι' ὁ Μαρᾶτος Παναγῆς.
Ὁ Μάρτυς ὁ Μερκούριος μὲ τὴν Αἰκατερίνη,
π' ἄλλο δὲν ἔχει σὰν κι' αὐτὸ ὁ τόπος φιγουρίνι.
Τοῦ Παραμόνου μάρτυρος, πού ἐν Χριστῷ ἐκόπη
καὶ τοῦ Ζαχαροπλάστου μας Ἀνδρέου τοῦ Προκόπη.

Τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς ἡ αἰφνιδια πτώσις
ἦτις ἐπεριμένετο μετ' ἀγωνίας ὅσης,
ζωὴν μεγάλην ἔδωσε στὸν κάθε ψηφοφόρο
κι' ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς νὰ γίνεταί στὸ φόρο
παρὰ πῶς πρέπει γλήγορα ὁ Ἄθως νὰ μᾶς ἔρτῃ
γιὰ νάμαστε πρὶν τσέρτοι!

Τελευταῖος μᾶς πλακώνει
ὁ Δεκέμβρης μὲ τὸ χιόνι.

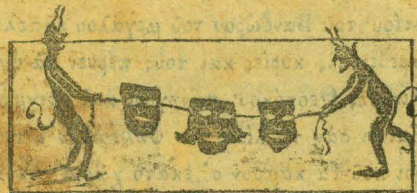
Ἀββακούμ καὶ Σωφρονίου καὶ Νανοῦ τῶν ἐν διαίτῃ
καὶ Βηρβαρεῖ τῆς ἀγίας πού δὲν εἶχε μπισικλέτα.

Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ τοῦ Σάββα τοῦ Ἀρτένη
πού δὲν ἤλπιζα ποτέ μου πὼς Χατζῆς θὰ πᾶ νὰ γένῃ.
Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις καὶ Ἀννίου Νικολᾶ,
π' ἂν μ' ἀρπάξῃ τὸ περσίλα θὰ φχαριστηθῶ πολὺ.
Ἀμβροσίου, Παταπίου σὺν Ἀγγαίῳ καὶ Εὐγράφῳ
(τὶ ἀτέλειστο σανάφι!... ἐβαρέθηκα νὰ γράφω!)
Τοῦ Σπυρίδωνος ἡ μνήμη πού μεθοῦν οἱ Καστρινοί,
πού κι' ὁ Μεταξᾶς σημαίνει καὶ τ' αὐτιά μας δὲν πονεῖ.
Τοῦ πατρὸς Διονυσίου τῆς Ζακύνθου τοῦ προστάτου
ἐορτῇ τῶν Σπινελαίων τοῦ ἀπάνου καὶ τοῦ κάτω
καὶ τοῦ Νιόνιου τοῦ Χαράχτη πού θ' ἀγιάσῃ θετικὰ
κάνοντας εὐεργεσίες μὲ τὰ ξένα ψυχικά.
Μάρτυρος Ἐλευθερίου, τῶν λεγόντων γλυτωμένους
καὶ Μαρίνου πού γιορτάζει ὁ Μαρῆς ὁ Σολωμός.
Τ' ἄλλα Χριστογέννηά μας ἐορτάζουμε πιστῶς
κι' ὅταν δὲν εὐφράσκει γάλλος, τρώγεται κι' ὁ καπνιστός.
Πρωτομάρτυρος Στεφάνου σὺν ὅσῃ τῇ Μελάνῃ
καὶ τελειώνω μὲς τὴν ὥρα πῶσασα καὶ τὸ μελάνι!

Κι' ἔτσι περνοῦν ἡ ἐποχὲς οἱ χρόνοι, κι' οἱ αἰῶνες,
τίς ἴδιες ἀντιγράφοντες ἀπατηλὲς εἰκόνες.
Κι' ἡ κορφὴ τῆς ζωῆς θὰ παίζεται ὡς ὅπου,
ἢ φοβερὲς ἢ σάλπιγγες βαρύνουν πού Δεσπότη
πού θὰ μᾶς παραλάβουν διαβολοὶ μὲ καμάκια,
ὥσάν νὰ μᾶς ἐφθάναν τοῦ κόσμου τὰ φαρμάκια!

Ὁ Σπυρίδων Δαλλαπόρτας καλοκάγαθος πρεσβύτερος,
ὁ φιλόστοργος πατέρας, ὁ ἐνάρτετος πολίτης,
ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ καὶ μὲ λύπη στὴν καρδιά,
εὐχομαι παρηγορίαν στ' ἀρφανά του τὰ παιδιά.

Ἄς μάλῃ κι' ἡ πρωτεύουσα καθὼς καὶ τὰ χωρία,
γιὰ νὰ χαροῦν κι' αὐτὰ πολὺ,
πὼς πέρασ ἀπὸ τὴ Βουλῇ,
νὰ γίνῃ περὶφέρειν στὸν τόπο μας εὐρεῖα,
κι' ἔσοντας πούνε δηλὰ, μιὰ ὕλη πού μ' ἀνάρτει,
σπὸ φύλλα τὸ ἐπόμενον πολλὰ θα πῶ γιὰ δαυτῇ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΡΗΣΙΣ Ε ΟΝΤΟΣ Ε. Ν. Π. ΤΟΥΤΣΙΑΝΟΓ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ